

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσίων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναίρεσης:

1. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε εσφαλμένως ότι το Συμβούλιο δεν προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εκτίμησε ορθώς την παρέμβαση στο δικαίωμα της ιδιοκτησίας καθώς και στην επιχειρηματική ελευθερία. Ιδίως υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι έκρινε ότι τα μέτρα ήταν κατάλληλα και είχαν αναλογικό χαρακτήρα. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο διέπραξε διαδικαστική πλημμέλεια και προσέβαλε διαδικαστικά δικαιώματα.
2. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε εσφαλμένως ότι το Συμβούλιο δεν καταχράστηκε την εξουσία του. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν διεξήγαγε έλεγχο που αφορά συγκεκριμένα τον προσφεύγοντα. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έλαβε ως δεδομένο ότι η απουσία συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων είναι άνευ σημασίας.
3. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε εσφαλμένως ότι το Συμβούλιο δεν προσέβαλε το δικαίωμα χρηστής διοίκησης. Πρώτον, οι επισημάνσεις του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την υποχρέωση αμεροληψίας του Συμβουλίου ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν λαμβάνει υπόψη δεόντως τη σημασία της υποχρέωσης αιτιολόγησης.
4. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε εσφαλμένως ότι το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε «πρόδηλη πλάνη εκτίμησης».
5. Το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε, λόγω της αμιγώς πολιτικού χαρακτήρα αιτιολογίας, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη.

⁽¹⁾ ΕΕ 2016, L 60, σ. 76.

⁽²⁾ ΕΕ 2016, L 60, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *tribunal de première instance de Namur* (Βέλγιο) στις 27 Ιουνίου 2018 — *Ordre des avocats du barreau de Dinant* κατά JN

(Υπόθεση C-421/18)

(2018/C 301/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Namur

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: *Ordre des avocats du barreau de Dinant*

Εναγόμενος: JN

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά η αγωγή δικηγορικού συλλόγου, με αίτημα να υποχρεωθεί μέλος του στην καταβολή των οφειλόμενων ετήσιων επαγγελματικών εισφορών, «διαφορά εκ συμβάσεως», κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ ΕΕ L 351, σ. 1.